

MONITOR

International Edition

Miesięcznik
Monthly

Rok 4 Nr 43
Londyn 29 lutego 2004
UK: £1.00
US: \$1.50
EU: €1.50

www.elamco.strayduck.com

Out of Poland, and into servitude, p. 4

**Clare Short zapowiada obalenie
Tony Blaira, str. 2**

"YOU SHOULDN'T BE HERE", p. 5

Rekord (wszech)świata Banku PKO, str. 12

The invasion of Iraq was unlawful, p. 3

„Wywiad brytyjski szpiegował Sekretarza Generalnego ONZ”

Clare Short zapowiada obalenie Tony Blaira

W Anglii kolejna afera na tle ataku na Irak zatacza coraz szersze kręgi. Będąca do niedawna w ścisłym gabinecie brytyjskim Clare Short ujawniła, że wywiad brytyjski podsłuchiwał poufne rozmowy sekretarza generalnego ONZ. Ale oczywiście nie o sam podsłuch tu chodzi.

Zacząło się to rok temu, kiedy 28-letnia Katharine Gun zatrudniona w ośrodku wywiadu GCHQ ze zdumieniem zobaczyła email od partnerów amerykańskich domagających się pomocy w szpiegowaniu dyplomatów reprezentujących w Radzie Bezpieczeństwa ONZ kraje, które wahały się z poparciem amerykańskich planów ataku na Irak.

Po krótkiej rozterce udostępniła ten materiał prasie, bowiem uznała taką działalność za niemoralną i sprzeczną z zasadami współżycia międzynarodowego. Wytoczono jej jest sprawę karną o naruszenie przepisów o ochronie tajemnicy państwowej, ale w środę prokuratura nagle odstąpiła od oskarżenia i sąd sprawę umorzył.

Wybitni prawnicy angielscy podkreślają, że decydujące było tu żądanie obrony ujawnienia – czego Tony Blair dotąd nie uczynił – analizy prawnej, jaką szef służby prawnej (Attorney General) lord Goldsmith zrobił dla rządu przed atakiem na Irak.

W powszechnym mniemaniu analiza wskazywała jednoznacznie, że atak na Irak będzie działaniem bezprawnym, sprzecznym z prawem międzynarodowym. Prokuratura wycofała oskarżenie dosłownie kilka godzin po otrzymaniu wniosku

o udostępnienie wspomnianej opinii prawnej. Obecnie niektóre źródła podają, że pierwotnie lord Goldsmith wskazywał na bezprawność ataku na Irak bez nowej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, ale w ostatniej chwili, kiedy dowództwo wojsk brytyjskich wyraziło zastrzeżenia co do wysłania żołnierzy na taką eskapadę, zmienił ją wg żądań premiera. Teraz rozlegają się coraz mocniejsze głosy, aby wszystkie materiały związane z tą aferą zostały opublikowane.

W audycji Today na żywo 26 bm. o 6.00 rano (tej samej w czasie której reporter BBC wysunął przypuszczenie, że „Tony Blair prawdopodobnie wiedział, że Irak nie ma broni masowego rażenia gotowej do użycia w ciągu 45 minut”) Clare Short, która do niedawna pełniła w gabinecie To-

ny Blaira funkcję sekretarza ds. rozwoju międzynarodowego, a potem na znak protestu przeciwko wojnie podała się do dymisji, stwierdziła, iż na własne oczy widziała przygotowywane przez wywiad relacje z prywatnych rozmów sekretarza generalnego ONZ.

Komentatorzy angielscy podkreślają, że podsłuch to dla wywiadów rzecz normalna. W tym jednak przypadku chodziło nie o wrogów, lecz o sojuszników czy państwa neutralne. A całe te negocjacje w ONZ to było zwykłe mydlenie oczu, bo USA już dużo wcześniej podjęły decyzję o ataku na Irak. I na tym polega ta afera.

A Clare Short zapowiada, że nie wybaczy premierowi jego pokrętnego postępowania i zmusi go do ustąpienia. (m) ■

Attorney General changed his advice on legality of Iraq war

The Attorney General, Lord Goldsmith, changed his advice in the run-up to war in Iraq to declare that the conflict was legal, London media reported on Feb 29. But even the members of the Cabinet were not shown this report.

Lord Goldsmith's full opinion on the legality of the war has never been made public. The desire to keep it secret is believed to be the main reason why the Official Secrets Act prosecution of Katharine Gun, a 29-year-old former employee of GCHQ, the Government's monitoring centre, was abandoned at the Old Bailey last week.

The case could have revealed that in November 2002 the Attorney General believed Britain required specific authorisation for war from the UN Security Council, but that he later changed his stance.

Ms Gun admitted leaking an email from the National Security Agency, the US equivalent of GCHQ, which called for British help in spying on diplomats at the United Nations in January last year. At the time, the US and Britain were seeking a Security Council resolution, later abandoned, specifically authorising the use of force against Iraq.

Although Ms Gun acknowledged she had broken the Official Secrets Act, her lawyers were preparing to argue that she had acted to prevent British casualties in an illegal war, and to demand that the Attorney General's full opinion be made public. An "advance notice of defence statement" filed in court highlighted differences in the Government over the legality of committing British troops without a UN resolution.

(Continued on page 6)

America and Britain had no right to act as vigilantes on behalf of the UN

The invasion of Iraq was unlawful

BY PETER CARTER QC

Was the invasion of Iraq legal? This has always been an important question, and the decision to drop the case against Katharine Gun last week has brought it back into focus.

One reason it matters so much is that, according to some reports, the armed services would have refused an order to go to war in the absence of an opinion from the Attorney General confirming that the war was lawful. The armed forces are informed by lawyers who take an enlightened view of international law. So his opinion became critical in the process.

The Attorney gave a very brief statement to the House of Lords asserting that war was justified. A subsequently published summary of his opinion was still remarkably brief.

The Attorney General, Lord Goldsmith, is a good lawyer and an honourable man. Any good lawyer makes clear that an opinion is based upon the assumption that the facts upon which he or she is asked to advise are true.

Often a lawyer is asked to provide an opinion saying whether a particular proposition of law can be justified, even though the lawyer may have doubts that it is the correct answer or believes that it would not survive serious intellectual scrutiny in court. We have not been told what facts formed the basis of Lord Goldsmith's brief, nor whether he had the time or opportunity to subject them to a lawyer's critical scrutiny, nor whether he was asked for both sides of the argument.

The justification - and the only justification - relied upon was the persistent breach of UN Security Council resolutions on disarmament, the famous WMD. The argument went like this. Use of force in the first Gulf War was expressly authorised by Security Council Resolution 678. This resolution referred to states using "all necessary means" (a euphemism for armed force) to liberate Kuwait from Iraq's invasion. At the end of that conflict, Security Council Resolution 687 set out the terms of a ceasefire and imposed various conditions on Iraq, including its agreement to destroy its WMD and be subject to inspection for verification. By indicating its acceptance of those conditions, Iraq brought the hostilities to an end and the ceasefire into effect.

We all know the fraught history of the weapons inspections. Iraq made life difficult for those inspectors so that various other Security Council Resolutions followed, ending in Resolution 1441, adopted on 8 November 2002. This gave Iraq what it termed a "final opportunity to comply with its disarmament obligations" and threatened "serious consequences" should it fail to do so.

As a justification for war, the US and the UK argued that Iraq was in breach of Resolution 1441, and that meant that the ceasefire set out in Resolution 687 was revoked and the use of force authorised in Resolution 678 was reinstated. That argument is wrong. The ceasefire set out in Resolution 687 was 12 years old. Since then there had been resolutions recording Iraq's non-compliance, none of which invoked the use of force in that earlier resolution. Critically, Resolution 1441

did not do so either. It specifically referred to serious consequences, i.e. something to be decided by the Security Council if satisfied there was a breach that justified extreme measures.

The Security Council did not take that view in early 2003, despite the efforts of the UK and the US to persuade it. Resolution 1441 concluded by saying that the Security Council is to "remain seized of this matter". That does not mean that the Security Council has delegated the matter to whatever state decided to enforce what it thought the Security Council should have resolved.

In international law, states are not allowed to be vigilantes claiming to act on behalf of the Security Council. Such claims are spurious. The result is that any acts taken without Security Council authorisation are unlawful, unless justified as self-defence. Self-defence was not used as a justification and could not have been on the material available.

The draft resolution put before the Security Council by the UK in an effort to give authority for war did include the expression "all necessary means". Try as the apologists might to argue that was purely to err on the safe side, it reflects a proper interpretation of what the law required, namely a clear authorisation by the Security Council for member states to invade Iraq. There was no such resolution. The invasion was unlawful.

Peter Carter QC is chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales [The above legal view was published in *The Independent* on Sunday on Feb 29, 2004] (im) ■

Out of Poland, and into servitude. The frightened people of our twilight zone

ANITA PRAZMOWSKA

Britons are being bombarded with images of many a Lech, Bartek, Tomáš and Edvard calling on their mothers to girdle their battered suitcases with string as they prepare for a trip to London, the scroungers' mecca of Europe. "And throw in another bottle of vodka, to help me along as I wait in the line for the handouts" are their parting words, the popular press and politicians have us believe.

From May 1 citizens of the new member states of the EU will be able to come freely to Britain and, if we are to believe the propaganda, thousands of them will do so in order to milk the welfare system. However, the tabloid image of vodka-sodden young males competing for labouring jobs, or of doe-eyed blondes servicing the sleazier side of the leisure industry, queueing for free housing, health care, and free education, is fantasy. All it does is inflame the prejudices of those who derive comfort from knowing they are never likely to need assistance themselves. While the Conservative Party's pronouncements are predictable, the sight of the Labour Government reacting as if only the tabloid view is a true reflection of reality is more puzzling.

The fear that migrants from Poland, Hungary or the Czech Republic have been stunted by communist rule and do not have a work ethos or entrepreneurial spirit is nonsense. If we disregard the highly educated professionals who could in any case work in any developed economy, we are really looking at people who have never lived in a system that provided unemployment relief. Everyone had to work for a living in Communist Eastern Europe.

As for lack of entrepreneurial spirit, doesn't leaving your country, finding money to pay for the trip, acquiring a working knowledge of English, researching job opportunities and finally

finding your way across London, suggest survival skills and even a modicum of ingenuity?

In any case, are all these social services so easily available, even to British people? Would-be scroungers will have to show that they have been in employment, or that they have a permanent address. In other words, their path will be strewn with every imaginable obstacle.

In Eastern European culture there are few, if any, positive pictures of migration. To leave one's village, town or world, in search of "bread" is a tragic image, suggesting the nation's failure to provide for its citizens. The people who will arrive in Britain are frequently proud, fearful of separation from families which still form the bedrock of their existence. Such a wrench is unlikely to be undertaken for the chance to live off welfare handouts.

Far from us being endangered by legions of Eastern Europeans, it is the threat to those migrants who reach the West that is more vivid. Only recently have Polish media and newspapers been willing to tackle the issue of Poles working illegally in the West. In a country dominated by the Catholic Church issues such as prostitution and paedophilia are broached only with extreme care; but for the first time an open debate is being conducted on the subject of Polish boys and girls travelling to Germany, France and Italy to prostitute themselves.

However, double standards still prevail in this traditional society, increasing the potential for tragedies. As long as the remittances flow home — allowing the family to buy a flat or a small car, or providing in many cases a lifeline — no questions are asked as to how this money was earned. This places a terrible burden on those who leave home in search of work. They are expected to prove that they are being successful,

though are not allowed to be frank about difficulties faced. The myth of great opportunities to earn money in the West has to be maintained at all costs.

But before we get too carried away by the fear of being swamped by Eastern Europeans, are we sure they are not here already in Britain? A visit to Victoria Coach Terminus, or the main railway stations in the South, usually at dawn, will reveal what few want to see. Crowds of young men, clutching plastic bags, being selected by hefty gang leaders. And most of London's hotels, restaurants and hospitals are cleaned by Polish, Slovak and Ukrainian women.

This is the twilight zone of the British economy, unregulated and largely willfully overlooked by the police and immigration authorities. This is a lonely, frightening world, where exploitation is usually accompanied by personal humiliation at the hands of contemptuous employers. This is not only a dangerous way of earning your money, but one which saps you emotionally. Constant is the fear that you might slip down a rung and go so low that you might not be able to work or even afford to return home.

I myself had such a period of darkness, when in spite of having an English mother, I had no right to remain or work in Britain. A university offer of a place to study history ended my period of existence in that twilight zone and brought me into the open, into safety.

The correct response to the East European labour migrants should be to bring them out of the shadows that thousands already live in — not to demonise or marginalise these new fellow citizens of the EU.

The author is a Senior Lecturer at the London School of Economics ■

An open letter to Julie Burchill of The Times

julie.burchill@thetimes.co.uk

"YOU SHOULDN'T BE HERE"

Dear Julie,

I have read with interest your article 'Poles and Proles. I dare to say it: white immigration is wrong' (Times, Feb 28, 2004 <http://www.timesonline.co.uk/printFriendly/0,,1-196-1016869,00.html>). To make your point you include a picture of two children holding Polish and EU flags.

You write: "I AM OPPOSED TO WHITE IMMIGRATION TO THIS COUNTRY. I love saying that!" and "the very presence of Hungarians" (and presumably other people from Central Europe) makes you angry because "they shouldn't be here".

Let me ask you a question: Do you like sales? Attractive goods at competitive prices? I bet you do! Every female does! However, do you know many of these goods are imported from cheap labour countries so you can buy them here cheaply? Do you know that large proportion of men's suits, shoes, furniture and other products come from Poland? I bet you don't... Look at IKEA stores where Brits are queuing for hours to buy products unavailable elsewhere? How many of these sought after items have labels "Made in the UK"?

Do you think Mr Brendan Barber, Secretary General of the Trade Union Congress, was right or wrong when he said last week that the market economy consists not only of free flow of goods, services and capital but also of free movement of labour? There are people who happily accept the first three but would never agree to the last one. What you think is fair?

Many economists have shown the extension of the European Union to include countries formerly under brutal communist rule is economically more beneficial to the West than to the impoverished populations of those countries that saw their economies destroyed by Marxist economic dogmas imposed on them by a foreign power. However, their fate was not alleviated very much by the removal of the Berlin Wall. The destruction of their weak economies was completed almost overnight by wild onslaught of market forces, and international sharks were able to grab the best chunks virtually for free. Unemployment in all East European countries increased rapidly and at present stands at tragic 21% in Poland.

Only the United Kingdom and Ireland have behaved honourably and decided to open the borders after May 1 in accordance with ideas of United Europe. This country is great because it has elite capable of steering the island in the right direction in historic moments. Top people here remember the contribution Polish aviators made during the Battle of Britain in 1940. The Polish War Memorial at the London Northolt military airfield alone has got 2165 names carved in stone of Polish airmen who died fighting the Nazis.

The Poles and other East Europeans are grateful to the Government that understand dire economic conditions existing in that forgotten part of Europe at present (and, hopefully, not for long) and want help them overcome the communist heritage despite the cries of some racist politicians and primitive, uneducated journalists either unable or unwilling to see a broader picture.

Mark Steel of The Independent wrote on Feb 26: "Here's a solution to the crisis of immigration from Eastern Europe that might finally satisfy Michael Howard and the *Daily Mail* [and it satisfies you Julie, doesn't it? - LM]. Why don't we put back the Berlin Wall? And insist that all these countries put the communist party in charge again. That did a pretty good job of keeping the bastards out last time".

Yours sincerely

Les Masznicz
London

NB. Please be advised that your word "Proles" (that you associate with the Poles) is misspelled. It should be written "proles" in lower case as other Latin nouns are (I don't want to sound rude, Julie, but it seems that apart from history and economics you were also playing truant during the Latin lessons, if any).

Feb 28, 2004 [*Emailed to The Times Feb 28, 2004*] ■

Edward Chudzyński (1921-1990)

"Święte Krowy"

W Ognisku, w Łowiczance, w salonach POSKowych
Siedzą z marsem na twarzach nasze "święte krowy".
Ważni i nietykalni, na tłum patrzą z góry,
Prezesa - od półwiecza. Wieczne synekury.

Mózgi już nie te same, ale krzepkie ciała,
Więc drży pod ich prestiżem emigracja cała,
Choć zramolał, choć bzdury, bredzi w przemówieniach,
Statutu "świętej krowy" ten drobiazg nie zmienia.

Notable emigracji, a my jak cielęta
Stale im czapkujemy, bo to "krowa święta"
Pożytku z niej żadnego, ni mleka ni mięsa,
Ale każdy z nich myśli, że on Lech Wałęsa.

Zbiorą się, pogadają i już ustalili,
Jak dźwignąć kraj z ruiny w odpowiedniej chwili,
Więc biorąc na swe barki tych problemów brzemię,
Następną w teatrze POSKu robią akademię.

Prezesa - trzony akcji niepodległościowej,
Rycerze walnych zjazdów, siwo-tyse głowy.
Wybór przez aklamacje, bo tak ustalili.
Kontrkandydatów nie ma, nikt się nie wychylił.

Chociaż demokratycznie zmieniają zarządy,
Sami dawno wyrosli nad współczesnych sądy.
Historia? Egzegeza? To nie ich problemy,
Ma być - jak dotąd było! Póki my żyjemy!

Młodzi patrzą i milczą, bo usta zamknięte,
A krytykę zagłuszą rykiem krowy „święte”.
I nawet gdy satyra szpilką ich ukłuje,
To nikt jej nie wygłosi, nie opublikuje.

Gdym to wszystko napisał i klamka zamknięta,
Wiem, że stado krów świętych już mnie zapamięta,
I żywcem mnie pogrzebią za tych kilka wierszy -
Zdarzało się to przedtem, więc nie będę pierwszy. ■

(Continued from page 2)

Elizabeth Wilmshurst, a deputy legal adviser to the Foreign Office, resigned on the eve of war in protest at Lord Goldsmith's opinion that the resolution was unnecessary. When the Security Council passed resolution 1441, threatening "serious consequences" if Iraq did not "comply with its disarmament obligations", Lord Goldsmith agreed with the Foreign Office view that a further resolution would be needed to make war legal. As the possibility of war without such a resolution loomed, Britain's military chiefs of staff argued that they needed a clearer legal basis on which to proceed.

Between November and the end of January 2003, according to some reports, the Attorney General's staff produced a paper dealing with the issues raised by the military chiefs, but it fell short of the legal authorisation the chiefs of staff wanted. "The military said they needed something harder if they were to commit troops," a legal source said. Lord Goldsmith's advice argued that a UN resolution from 13 years ago remained in force.

Clare Short, the former International Development Secretary whose UN spying claims caused a sensation last week, said even the Cabinet had not been allowed to see the full advice, but it is believed that Ms Gun's defence team was aware of its contents. Lord Goldsmith later said the decision to drop the case had been taken before the document was filed.

The Government continued to insist that it would not publish the Attorney General's full advice. But further court cases are pending in which lawyers are expected to mount a similar defence to Ms Gun's, and prosecution may be hampered if the advice remains secret.

Fourteen Greenpeace supporters face trial for a demonstration at a Southampton military base in February 2003, and five peace activists are charged with criminal damage at RAF Fairford. In all cases, the defence is expected to argue that, like Ms Gun, they were acting out of "necessity", to prevent an illegal war.

A Labour peer raised questions about the way in which the Attorney General came up with the advice he gave on the legality of war following reports it changed in the run-up to the conflict. Baroness Helena Kennedy QC said the "vast majority" of lawyers thought the conflict without a second UN resolution would be unlawful. (im) ■

1 Maja Święto Pracy (Polaków)

Prasa, radio i telewizja w Wielkiej Brytanii szeroko komentują nowe restrykcje władz dla poszukujących na wyspach pracy obywateli nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej.

Ograniczenia w korzystaniu z pomocy społecznej dotyczyć będą przybyszów już z chwilą przekroczenia granicy. Zasiłki i tak uzależnione są od sytuacji materialnej, ale w stosunku do nowych imigrantów wymagany będzie jeszcze test zamieszkania mający na celu wyeliminowanie tak zwanych „turystów zasiłkowych”.

W Timesie zobaczyć można karykaturę takiego „turysty zasiłkowego”, któremu drzwi pokazuje przywódca konserwatystów Michael Howard. Z plecakami i torbą w rękę, ów przysadzisty przybysz z wąsami ma w drugiej ręce walizkę z napisem POLSKA.

Prasa drukuje liczne listy od czytelników. Jeden z nich napisał, że bardzo zadowolony jest z remontu domu przez polskich fachowców, a inny podkreśla, że dla kraju na pewno lepsi są imigranci z Europy Wschodniej, niż te tłumy walące z krajów Trzeciego Świata.

Dzienniki radiowe BBC zaczynały się 23 bm. (dzień ogłoszenia nowych przepisów) od głosu ambasadora polskiego w Wielkiej Brytanii Stanisława Komorowskiego, który uspokajał, że obawy o zalew Anglii przybyszami z Europy Wschodniej po 1 maja są wyolbrzymiane. Jego zdaniem, liczba imigrantów ze wszystkich nowych krajów członkowskich nie przekroczy 13 tysięcy rocznie.

Opozycja, którą reprezentuje partia konserwatywna, krytykuje rząd, że – jak twierdzi – „zbyt późno zorientował się w zagrożeniach” i dopiero w ostatniej chwili podjął działania, które jednak – jej zdaniem – nie są wystarczające i wprowadzą tylko zamęt. Trzeba było po prostu zastosować wypróbowaną od dawna metodę zezwoleń na pracę (work permits).

Rząd jednak twardo podkreśla, że w odróżnieniu od innych krajów Unii Europejskiej, Anglia nie będzie zamykać drzwi dla ludzi chcących pracować. Ale darmożjadów, którzy pracy nie podejmą, tolerować nie będzie. Tacy będą bez-

względnie deportowani – zapowiedział premier Tony Blair.

Ogłaszając nowe ostrzejsze przepisy imigracyjne władze brytyjskie podkreślają, że gospodarka przeżywa dobry okres i ma około pół miliona wolnych miejsc pracy, ale napływ nowych przybyszów na angielski rynek pracy musi odbywać się w sposób uporządkowany

Około 100 tysięcy ludzi potrzeba w gastronomii, drugie 100 tysięcy brakuje w służbie zdrowia (głównie pielęgniarek). Duże potrzeby są w rolnictwie do prac, których nie chcą podejmować się stali mieszkańcy wysp.

Farmerzy mówią, że nie wyobrażają sobie jak dali by sobie radę bez nowych przybyszów (obecnie w Anglii legalnie pracuje już ok. 20 tysięcy obywateli z nowych krajów członkowskich).

W związku z wprowadzonymi przez Komisję Europejską w Brukseli ograniczeniami czasu pracy zawodowych kierowców, potrzeba będzie 40 tysięcy kierowców wielkich pojazdów drogowych.

Minister ds. europejskich Denis MacShane (nb. polskiego pochodzenia) potępił konserwatystów za sianie paniki i judzenie przeciwko imigrantom. Poparł go w całej pełni Sekretarz Generalny Kongresu Związków Zawodowych TUC, Brendan Barber, podkreślając, że „wolnemu przepływowi towarów, kapitału i usług w Unii Europejskiej powinno towarzyszyć takie samo prawo dla siły roboczej”, bo taka jest przecież istota gospodarki rynkowej.

„Tak” i „Nie” dla imigracji

Polaryzacji uległy stanowiska zwolenników i przeciwników imigracji. „Wbrew temu co twierdzi rząd, imigranci wyłudzać będą od nas zasiłki! Przybysze z gruźlicą i wirusem HIV zaleją nasze szpitale i powiększą kolejki w służbie zdrowia!” – wołają 24 bm. czołówki prasy brukowej.

„Air Polonia sprzedaje bilety do Londynu tylko w jedną stronę za 8 funtów” – woła następnego dnia Daily Express. Inna gazeta zamieszcza zdjęcie autobusu z napisem „Sokółka – Londyn” alarmując, że do samego tylko Dover codziennie przybywa 5 autobusów pełnych Polaków.

„Fiasko nowych przepisów imigracyjnych, które i tak są bezprawne!” – krzyczy na czołówce Daily Mail.

„Znajdujemy się w przełomowym momencie. Polityczna poprawność zderzyła się z twardą rzeczywistością. Bieg wydarzeń zmusił nas do zastanowienia się nad konsekwencjami masowej imigracji, jaka rozwinęła się do Anglii w ciągu ostatnich pięciu lat” – stwierdza Andrew Green stojący na czele organizacji Migrationwatch UK, alarmującej od dawna o nowej fali imigrantów zagrażającej – jak twierdzi – „tradycyjnym wartościom kraju”.

Jego zdaniem, nowe przepisy imigracyjne okażą się bezskuteczne i nie odstraszą masowego napływu ludzi z Europy Wschodniej, a rząd ma powody do nerwowości widząc co się dzieje w tradycyjnie liberalnej Holandii, która teraz wyrzuca siłą niedoszłych azylantów.

Natomiast wg opozycyjnej partii liberalno-demokratycznej, rząd – wprowadzając obostrzenia już teraz – niepotrzebnie uległ panikarskim nawoływaniom prasy brukowej i niektórych polityków. Powinien był poczekać do 1 maja i zobaczyć jak wtedy faktycznie rozwinie się sytuacja.

(Continued on page 11)

MONITOR

International Edition

“Wszyscy żyjemy pod tym samym niebem, ale nie każdy z nas widzi ten sam horyzont” (Konrad Adenauer)

Listy, Letters, Lettres, Briefe

1 Maja

Przed zbudowanym 40 lat temu przez emigrację wojenną ze składek Polskim Ośrodkiem Społeczno-Kulturalnym w londyńskiej dzielnicy Hammersmith tłum nowoprzybyłych z Polski gęstnieje z każdym dniem. Jedni desperacko studiują ogłoszenia o pracach i kwaterach na wystawie pobliskiego sklepu hinduskiego, inni z piwem w ręku na stojąco godzinami przyglądają się światu. Od czasu do czasu dochodzi do bijatyk - wiadomo, jak to przy piwku.

Do utrzymujących się własnym sumptem organizacji polonijnych masowo zgłaszają się ludzie z Polski ze słabym angielskim domagając się załatwienia im dobrze płatnych prac, dużych mieszkań i stypendiów na naukę dzieci w prywatnych szkołach („moje dziecko nie będzie się stresować w lichej państwowej szkole angielskiej”).

W metrze, autobusie, sklepie i na ulicy słychać polskie słowa, z tym że przy nich dialogi z filmu „Cześć Tereska” to Wersal.

Sięgające 21 procent bezrobocie, spowodowane świadomą, zabójczą dla Polski (podobnie jak przed rozbiorami w końcu XVIII w.) polityką sprzedajnych, skorumpowanych i bawiących się na całym „elit”, wyrzuca z kraju kolejną falę emigracji, często ludzi młodych, po studiach.. Za falą, na której powierzchni - rzecz normalna - unoszą się różne męty, kryje się tragedia całego pokolenia, które nie widzi dla siebie przyszłości w Polsce i którego nikt w Europie nie chce. Z wyjątkiem Anglii i Irlandii, które pozwolą na pracę od 1 maja. (m) ■

We welcome letters and contributions from our readers preferably by email to:
elamco@dsl.pipex.com

Listy i artykuły od naszych czytelników nadsyłane najlepiej pocztą elektroniczną email na ww. adres są zawsze mile widziane.

To the Editor of Monitor International
from Sir Brian Barder KCMG

Dear Editor,

In 'Monitor International Edition', Volume 3 No. 39, of 31 October 2003, you printed a long summary of the Justice/Tom Sargant annual memorial lecture given on 14 October at 113 Chancery Lane, London WC2 by Lord Alexander of Weedon, and you added in a footnote to that summary that "Lord Alexander was kind enough to supply The Monitor with a full 34-page written version of his exhaustive study on which the above speech was based and would be pleased to make it available by email to any interested readers free of charge."

I have read the extremely useful summary in Monitor with much interest, and would like to ask you or Lord Alexander to e-mail the full text to me in accordance with his generous offer which you describe.

The question of the legality or otherwise of the Iraq war was one of the issues raised in my letter published in the Times on 5 February --

<http://www.timesonline.co.uk/article/0,,59-989761,00.html>

(If my name should happen to ring a bell with you, it might be because I was British ambassador to Poland, 1986-88.)

Best wishes

Brian Barder

7 Feb 04

brian@barder.com

<http://www.barder.com/brian>

[The full copy of the lecture was sent to Mr Barder as requested with our compliments. His letter to the Times is reproduced on Page 9 - Ed.] ■

◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY |

Times (London) Feb 3, 2004

Free movement within Europe

FROM BARONESS LUDFORD, MEP FOR LONDON REGION (LIBERAL DEMOCRAT)

Sir, Anthony Browne adds to a series of media reports raising the prospect of a flood of immigrants from the new member states after they join the EU on May 1.

There will not be a sudden change, since self-employed workers from Eastern European candidate states have been permitted entry to the UK for many years under the terms of their EU Association agreements. I'm sure I'm not the only householder to have benefited from, for example, an excellent Polish housepainter.

It is true that many of the existing EU member states have said they will take advantage of the accession provisions that allow limitation on workers from the new states, although none has said it will do so for more than two years. The citizens of those ex-Eastern bloc countries are justified in feeling let down, since one of the advantages they were sold was the opportunity to move freely within the EU, including to seek a job.

Each member state can apply its own rules on eligibility, and in the UK this means satisfying the strict test of "habitual residence", which ensures that people are allowed as workers, not as welfare claimants.

I agree with the Government that the reason for the UK welcoming immigrant workers is because they are an economic benefit to this country. The Treasury estimates that the UK's immigrant population provides a net benefit of over £2.5 billion to the economy.

The UK will be able to impose restrictions (as in all new accessions) if there is an unexpectedly large movement from the new member states. Such predictions did not materialise in the case of Spain and Portugal.

We can help to ensure that the transi-

tion is a smooth one both by making real efforts to integrate EU immigrants that do come to the UK and by helping to improve the living conditions of our new neighbours.

There is no case for hysteria.

Yours sincerely,

SARAH LUDFORD
(Group of the European Liberal, Democrat and Reform Party),
36 St Peter's Street, NI 8JT.
sludfordmep@cix.co.uk

* * * * *

Times (London) Feb 5, 2004

Call for broader inquiry remit

FROM SIR BRIAN BARDER

Sir, The limited scope and questionable conclusions of the Hutton inquiry understandably prompted demands by the Opposition and others for a more wideranging investigation of the circumstances in which Britain went to war in Iraq. But the inquiry now announced (letters, February 4) hardly fits the bill.

The new inquiry should not be confined by its terms of reference to the validity or otherwise of the secret intelligence cited by the Government as its justification for joining in the attack on Iraq. An inquiry chiefly focused on that issue will all too easily provide those who were responsible for the decision to go to war with the opportunity to shift the blame for their own misjudgments on to the intelligence services and any flaws in the intelligence they provided.

These are certainly important questions to which we need answers, but they are much less important than certain broader questions. When precisely and on what basis did the Government decide to take part in the war, even if necessary without the explicit authority of the UN Security Council? What commitments to British participation were given to the US Administration, and on what conditions, and when were they given? Did the Government take the decision to go to war before or after the relevant intelligence became available with which ministers sought to justify the war?

The Prime Minister indicated in BBC television interviews in January and February 2003 that he would not take us to war without a second UN resolution authorising it or a veto of a resolution supported by the majority in the Security Council. Neither of these happened. When and on what grounds did Mr Blair decide to go to war without these conditions having been met?

Finally, and perhaps the most sensitive question of all: what legal advice did the Government receive from all sources, including the Foreign Office's legal advisers, on the legality or otherwise of going to war without the explicit consent of the Security Council in a new resolution?

All these questions ought to be within the scope of the new inquiry, quite apart from whether the intelligence used as justification was faulty or whether WMD are ever found in Iraq, both essentially side issues.

Yours sincerely,

BRIAN BARDER
(HM Diplomatic Service, 1965-94),
20 Victoria Mews, SW18 3PY.
brianlb@ntlworld.com

* * * * *

Times (London) Feb 5, 2004
From Mr Robert Stone

Sir, No one will begrudge the Prime Minister's children the extra sleep their mother says they are enjoying since the Hutton report's publication (report, January 31).

But is the Prime Minister himself able to sleep at night in the knowledge that thousands of Iraqis have died so far as a result of his decision, based on intelligence distrusted even at the time and now discredited, to share in the invasion of Iraq?

Yours faithfully,

ROBERT STONE,
92 Foxwell Street,
Worcester WR5 2ET.
stonebob@talk21.com

* * * * *

(Continued on page 10)

◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY | ODGŁOSY ◆◆ GŁOSY |

(Continued from page 9)

Times (London) Feb 25, 2004

Welcome to Britain **Will the growing number of im-** **migrants be a bonus or a bur-** **den?**

THE Government's decision to allow Central European workers to find work in the UK from May 1 was initially a declaration of altruistic solidarity with the victims of Yalta.

It was a morally courageous, as well as economically astute decision. Unfortunately, the Government was slow in preparing legislation to protect UK benefits, so the Opposition Leader and parts of the media had a field day in stirring up exaggerated fear, thus panicking Tony Blair into introducing tough new measures.

The economic benefits of keeping the door open are enormous: a more dynamic work force, a pro-British cultural orientation, purchase of British goods and, in future, more tourists coming to Britain.

The social costs can be minimised if the Government accepts the help of the established Central European communities here, especially the Poles, as a conduit between the British institutions and the new young visitors. Together they can set up an information and advice service to challenge the lure of the pimps and the gangmasters, and lay down clear guidelines for those already here seeking to legalise their status.

Treat the newcomers as welcome partners and then we will all gain.

*Wiktor Moszczyński,
Polish Cultural Foundation,
London W5*

* * * *

Times (London) Feb 25, 2004

A cheap shot

I AM disgusted that Michael Howard is pushing for restrictions on free movement of labour from new EU members after May 1. It is a bit late

to start changing the rules now. The United Kingdom is desperately short of skilled workers and I think the free flow of labour will be a boost to the economy.

Michael Howard is primarily out to score cheap political points. I was going to vote for him but now I am not so sure. I thought the Tory party backed the business community in this country, but it seems not.

*Meg Marshall,
Blairgowrie, Perthshire*

* * * *

Times (London) Feb 25, 2004

Net gains

I CONSIDER the immigration bonus or burden debate to be an irrelevance. I do not invite strangers into my home simply because they might make a positive net contribution to family finances. Does anyone?

*Jim Straffon,
Stockport, Cheshire*

* * * *

Times (London) Feb 25, 2004

Welcome friends

I WAS so pleased to read Anita Prazmowska's article today ("Out of Poland, and into servitude. The frightened people of our twilight zone", February 23).

As a nation, we owe an obligation to our own people, especially at the poorer end of society, not just to allow unfettered immigration from whatever source but to extend the hand of friendship to our brothers and sisters from Eastern Europe whenever we can, and to realise that they really do have so much to offer.

*Colin Bell,
London SW1*

* * * *

Times (London) Feb 25, 2004

People like you

I HEARD Michael Howard on the radio the other day speaking, yet again, about limiting the number of

asylum-seekers trying to enter this country.

Given his own Romanian-Jewish heritage, is he really saying that we don't want any more people like him entering the UK? Maybe he's right.

*Hugh Maxwell,
Perth*

* * * *

*From the Reverend
David A. Robertson*

Sir, The furore over Mel Gibson's *The Passion* is disturbing. Given that the Bible's teaching is that Jew and Gentile alike were responsible for the death of Christ and that Christ and the disciples were Jewish, it is difficult to understand the claim that the film is anti-Semitic.

The complainers will encourage those who wish to claim (wrongly) that Christianity supports their own anti-Semitism and who might seek to use this film for their own twisted ends. One would have hoped for a more mature reaction from the liberal intelligentsia.

Yours, etc,

DAVID A. ROBERTSON,
St Peter's Free Church of Scotland,
4 St Peters Street, Dundee DD4
7AQ.

* * * *

Newsweek Polska (29.2.04)

Rany boskie, co za tekst!

Tekst „Pasja według Gibsona” jest tendencyjny. Jezus Chrystus umarł za grzechy wszystkich ludzi, ale przed obliczem Piłata postawił Go Sanhedryn, który nalegał na Jego ukrzyżowanie. Przypisywanie Ewangelistom tendencyjności w przedstawieniu śmierci Chrystusa, zarzucanie im kłamstwa i nadawanie swoim spekulacjom statutu prawdy jest karygodne. Oburzenie wywołuje też sformułowanie: „Jezus musiał umrzeć, by chrześcijaństwo mogło się rozwinąć”. Obraża to mnie i wszystkich współwyznawców Chrystusa. („Pasja według Gibsona”, „Newsweek” 7/2004).

SZYMON PUSTELNY

* * * * *

(Continued from page 7)

Zwolennicy otwartych granic podkreślają, że imigranci stanowią 8% ludności, ale dają 10% PKB. W roku 2000 ich wkład do gospodarki netto wyniósł 2,5 miliarda funtów.

Komisja Europejska problemu nie widzi

W ogłoszonym w Brukseli raporcie *Migration Trends in Enlarged Europe* Komisja stwierdza kategorycznie, iż obawy o załew emigrantami ze Wschodniej Europy są absolutnie przesadzone.

Szacuje ona liczbę takich emigrantów na 220 tysięcy rocznie, co stanowi niewielką część z półtora miliona imigrantów przybywających obecnie każdego roku do krajów piętnastki spoza Unii Europejskiej.

Sankcji nie będzie

Władze angielskie jeszcze raz podkreśliły, że czekają na wykwalifikowaną siłę roboczą z nowych krajów członkowskich Unii Europejskiej i nawet wybaczą tym bardziej przedsiębiorcom, którzy już teraz na wyspach pracują w ukryciu.

„Nie będzie absolutnie żadnych sankcji. Obywatelom z nowych krajów członkowskich już obecnie pracującym na czarno w Wielkiej Brytanii zostanie wszystko wybaczone pod warunkiem, że – podobnie jak inni przybysze z tych krajów – po 1 maja zgłoszą się do specjalnego rejestru pracowniczego” – oświadczył uroczyście minister spraw wewnętrznych David Blunkett.

Dokładnych danych brak, ale szacuje się, że liczba takich osób sięga obecnie w Anglii dziesiątków tysięcy.

Wielu podkreśla, że stanowisko władz angielskich wynika po prostu ze zdrowego rozsądku, gdyż mają one pełną świadomość, że i tak nie panują nad sytuacją.

W ubiegłym roku ministerstwo spraw wewnętrznych (Home Office) podjęło podobną decyzję w stosunku do 15 tysięcy osób (z rodzinami 50 tysięcy), którym odmówiono azylu, ale których władze nie były w stanie deportować. (pm) ■

Imigranci lepsi i gorsi

Ogłoszone dotąd w Anglii informacje pozwalają z grubsza ustalić jak pomyślane są przepisy imigracyjne dla obywateli nowych państw członkowskich Unii Europejskiej. Otóż nowi przybysze będą musieli przede wszystkim rejestrować się już u władz imigracyjnych wskazując wcześniej otrzymaną pracę oraz podawać miejsce zamierzonego pobytu.

Jeżeli pracy nie mają, to muszą wykazać się środkami na utrzymanie do czasu jej znalezienia i zarejestrować się w ciągu miesiąca od jej otrzymania. Przy każdej zmianie zatrudnienia wymagana jest ponowna rejestracja. Jednak od osób pracujących na własny rachunek (np. w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, której otwarcie kosztuje 50 funtów i załatwiane jest od ręki) rejestracja nie jest wymagana.

Po podjęciu pracy przysługuje prawo do bezpłatnej nauki dzieci w szkole i korzystania z bezpłatnej opieki lekarskiej w państwowej służbie zdrowia.

Natomiast dopiero po roku zatrudnienia można ubiegać się o różne formy pomocy społecznej, takie jak zasiłek dla bezrobotnych, zasiłek na poszukiwanie pracy, zasiłek mieszkaniowy, zwolnienie od podatku lokalnego czy zasiłek wyrównawczy do emerytury.

Ograniczenia nie dotyczą obywateli dwu nowych krajów członkowskich, Cypru i Malty, którzy traktowani będą tak jak obywatele „starych” krajów członkowskich. Tak więc, nawet wśród „nowych” są „lepsi” i „gorsi”.

W tym kontekście zaniepokojenie wzbudziły wypowiedzi rzeczniczki Komisji Europejskiej ds. socjalnych i zatrudnienia pani Antonii Mochan, która stwierdziła, że prawo europejskie zezwala wprawdzie na różne traktowanie odnośnie pracy, ale od 1 maja nie dopuszcza dyskryminacji w sprawach socjalnych między obywatelami obecnych i nowych krajów członkowskich. Podobnie wypowiedział się przewodniczący Komisji Romano Prodi zapowiadając dochodzenie.

Rząd brytyjski podkreśla, że kwestia zgodności z prawem europejskim była dokładnie badana przez prawników i przyjęte rozwiązanie jest prawidłowe. Gdyby jednak faktycznie okazało się inaczej, wówczas wielu obawia się, że Tony Blair nie będzie miał innego wyjścia, jak pójść śladem większości krajów piętnastki i całkowicie zamknąć rynek pracy dla obywateli nowych krajów członkowskich Unii. (pm) ■

„PASJA” BUDZI PASJĘ Żydów, i to przez całe stulecia. Piłat bez specjalnego przekonania opiera się

„Gibson dosłownie przeniósł na ekran Ewangelie. Ale Biblia potrafi być kłopotliwym źródłem. Choć miliony wiernych traktują ją jako czyste Słowo Boże, Pismo Święte wcale nie jest bez wad. To tylko dzieło ludzi. Śmiertelników, którzy pisali je w określonych czasach i miejscach, a w dodatku z pewnymi intencjami i wizjami (...).

W wersji filmu, którą obejrzelismy, znalazła się scena, która miała mieć fatalne konsekwencje dla

tłumowi, ale do końca próbuje zachować

wizerunek sprawiedliwego władcy. Sfrustrowany, zdesperowany i żądny krwi motłoch krzyczy: „Krew jego na nas i na nasze dzieci!”. Gibson ostentacyjnie wyciął tę scenę z filmu, i postąpił słusznie.

Ponownie przyjrzyjmy się źródłu, z którego znamy ten dialog. To wyraźnie stronniczy autor Ewangelii” – napisał Jon Meacham w polskim wydaniu tygodnika Newsweek.

Dla wielu chrześcijan takie słowa to bluźnierstwo, a dla części Żydów film jest antysemitki. W USA Żydzi demonstrowali w pasiakach oświęcimskich (npm) ■

To jest nowy numer konta Banku PKO! - 012345678901234567890123456

Rekord (wszech)świata Banku PKO

Pewien londyński korespondent znalazł w prasie polskiej informację o nowych numerach rachunków bankowych PKO Banku Polskiego. Wiadomość tak go zafascynowała, że poświęcił jej osobną relację.

Gazeta polska z dumą pisze, że klienci tego polskiego banku „już niebawem będą się cieszyć (oczywiście widząc tę uciechę) nowymi numerami”, na które składa się ciąg 26 (sic!) cyfr nieoddzielonych żadnymi znakami przestankowymi.

Dla porównania, numery kont bankowych w Anglii, gdzie jest ich bez porównania więcej, są ponad 3 razy krótsze i mają

standardowo tylko 8 cyfr.

Gazeta informuje ponadto, że do końca czerwca br. dotychczasowe numery (kilkanaście cyfr) „będą funkcjonować równolegle z nowymi”, co „usprawni rozliczenia między klientami różnych banków i ograniczy liczbę pomyłek” (sic!).

Najbardziej jednak korespondenta zafrapowało zarezerwowanie przez Bank PKO 16. cyfr na „numer porządkowy klienta w banku”.

Po co na litość Boską 16 cyfr, skoro wszystkich żyjących obecnie na kuli ziemskiej ludzi (6 miliardów) można zmieścić w 10 cyfrach, podobnie zresztą jak i za 50 lat – kiedy wg

obliczeń amerykańskiego Urzędu ds. Liczby Ludności (US Bureau of Census) będzie ich zaledwie 9 miliardów?

Ktoś nawet zauważył, że w takiej astronomicznej 16-cyfrowej liczbie, jaką dla udręki swych klientów (i pracowników) wprowadził bezmyślnie Bank PKO i inne banki w Polsce, można byłoby bez trudności zmieścić wszystkich ludzi, jacy kiedykolwiek żyli na naszej planecie.

W czasach PRL też istniały nad Wisłą rekordy świata. Był wtedy produkowany w Polsce na licencji sowieckiej zegarek marki Błonie. Najszybszy w świecie. (m)

LESZEK DOMAŃSKI ■

MONITOR is an independent international news monthly published by Elamco Limited, 71 Avalon Road, London W13 0BB. Archive copies in Adobe Acrobat 5.0 PDF format are available free of charge from our website at:
www.elamco.strayduck.com

Subscribers receive their copies by email on the day of publication. Archive copies are available a week later. A single copy by subscription is £1 or €1.50 or \$1.50. Please order your subscription in 10-issue intervals (min 20 issues) and make your cheques payable to Elamco Ltd. Remember: Monitor is YOUR paper. It cannot exist without YOUR support.

our email address

elamco@dsl.pipex.com

nasz adres email

MONITOR to niezależny miesięcznik informacyjny poświęcony sprawom międzynarodowym w polskim kontekście i wydawany przez spółkę prawa angielskiego Elamco Ltd, 71 Avalon Road, London W13 0BB. Kopie archiwalne dostępne są bezpłatnie z naszej witryny internetowej pod adresem:

www.elamco.strayduck.com

Prenumeratorki otrzymują swój egzemplarz emailem w dniu publikacji (zwykle w niedzielę), zaś kopie archiwalne umieszczane są na naszej witrynie internetowej tydzień później. Pojedynczy egzemplarz w subskrypcji kosztuje £1 lub €1,50 lub \$1,50. Prosimy składać zamówienia na prenumeratę czekiem wystawionym na Elamco Ltd w odcinkach co 10 numerów (min. 20 numerów). Pamiętaj: Monitor to TWOJE pismo. Bez TWEGO wsparcia istnieć nie będzie.